

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/32299 en 06/32301 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 4 april 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 4 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

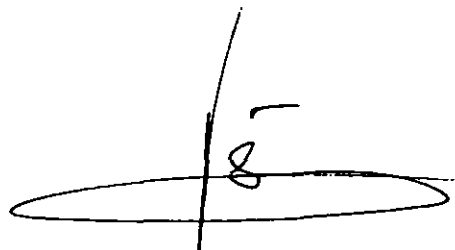
Uitgesproken in het openbaar op 14 juni 2007

91-553.

Verzonden:

14 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/32299
AWB 06/32301

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 4 april 2007

in de zaak van

eiser,
eiseres,

(hierna ook: eisers), beiden woonplaats kiezende ten kantore van hun gemachtigde
mr. S.A.M. Fikken te Made,

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. J.H.M. Post.

1. Procesverloop

1.1 Eisers hebben beroep ingesteld tegen de besluiten van verweerder van 6 juni 2006 (hierna: bestreden besluiten) inzake het recht op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 De beroepen zijn gezamenlijk behandeld ter zitting van 15 november 2006. Eisers zijn in persoon verschenen en zijn bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

1.4 De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst om bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken de onderliggende stukken op te vragen behorende bij de individuele ambtsberichten van 24 februari 2005, kenmerk DPV/AM-U040818.0351/864574 en 9

februari 2006, kenmerk DPV/AM-U040818.0351/864574/2. Partijen hebben ter zitting aangegeven dat, indien de rechtbank beslist dat beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is, zij reeds op voorhand toestemming verlenen ex artikel 8:29, vijfde lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), om mede op grondslag van die stukken uitspraak te doen.

1.5 Bij brief van 18 december 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken de verzochte onderliggende documenten overgelegd en met een beroep op artikel 8:29, eerste lid, Awb gesteld dat kennisneming van bepaalde gedeelten in de overgelegde documenten tot de rechtbank beperkt dienen te blijven.

1.6 Bij uitspraak van 6 februari 2007 heeft de rechtbank de beperking van de kennisneming gerechtvaardigd geoordeeld en de zaak terugverwezen naar de enkelvoudige kamer die tot schorsing van het onderzoek ter zitting besloten heeft.

1.7 Vervolgens is door de rechtbank aan partijen toestemming gevraagd om ingevolge artikel 8:64, vijfde lid, Awb het onderzoek ter nadere zitting achterwege te laten. Verweerder heeft deze toestemming bij brief van 9 februari 2007 verleend. Eisers hebben bij brief van 17 januari 2006 aangegeven toestemming ingevolge bovengenoemd artikel te verlenen.

1.8 Bij brief van 13 maart 2007 heeft de rechtbank partijen laten weten dat het onderzoek gesloten is en bepaald is dat binnen zes weken na verzending van die brief uitspraak zal worden gedaan.

2. Overwegingen

2.1 Eisers hebben gesteld respectievelijk te zijn geboren op en de Belarussische nationaliteit te bezitten en sedert 19 januari 2004 als vreemdelingen in Nederland te verblijven. Eiseres heeft haar aanvraag van 19 januari 2004 mede gedaan ten behoeve van de minderjarige geboren op 2002. Op 3 november 2005 is een verklaring opgemaakt ten behoeve van eisers hier te lande geboren minderjarige kind, geboren op om de asielaanvraag tevens voor hem geldig te verklaren.

Eisers hebben ter onderbouwing van hun aanvragen van 19 januari 2004, voor zover van belang en samengevat, het volgende aangevoerd. Eisers zijn afkomstig uit Wit-Rusland en zijn baptisten. Eisers hebben het land van herkomst verlaten om twee redenen. De eerste reden heeft te maken met eisers lidmaatschap van de legale Verenigde Burgerpartij (Objedinjonnaja Grazhdanskaja Partija, in het Engels: United Civil Party). Eiser is sinds 1995 lid van deze partij en heeft vanaf dat moment deelgenomen aan verkiezingscampagnes. In 1996 is hij vanwege deze activiteiten voor de eerste maal aangehouden. Vanaf 1996 tot aan zijn vertrek op 15 maart 2003 is eiser meer dan 30 keer door de politie aangehouden. Vanaf 2003 functioneert eiser als hoofd van de verkiezingscampagne van afgevaardigde Irina Katsjan. Vanaf dat moment wordt hij telefonisch bedreigd en frequenter aangehouden. Op 28 februari 2003 en op 3 maart 2003 wordt eiser bedreigd door verschillende voor hem onbekende personen. Bij laatstgenoemde gebeurtenis heeft een auto eiser de weg versperd, en zijn personen uitgestapt, die eiser hebben verteld dat hij moest vertrekken uit zijn land. Volgens eiser hadden de bedreigingen en arrestaties niet alleen op hem betrekking, maar ondervonden ook andere leden van de UCP soortgelijke problemen. Daarom zijn er namens de UCP meerdere brieven opgesteld met de vraag aan politie en justitie of zij beschermd konden worden. Omdat hulp uitbleef voelde eiser zich genoodzaakt te vertrekken.

Eiseres heeft zich voor wat betreft haar reden van vertrek uit het land van herkomst mede gebaseerd op voornoemde omstandigheden van eiser.

De tweede reden voor eisers om hun land van herkomst te verlaten heeft te maken met de religie die zij belijden. Eisers zijn evangelische christenen. Eiser is ook leider van een huisgemeente. In de herfst van 2002 is een wet uitgevaardigd die de vrijheid van religie beknopt. Volgens deze wet was het verboden om bijeenkomsten te beleggen voor de huisgemeente. Ook was het verboden om op straat het evangelie te prediken, wat in strijd is met de bijbelse beginselen. Toen eiser eenmaal vertrokken was, zijn de leiders van de overgebleven huisgemeenten administratief gestraft. Tevens is het gezin van eiser door buurtbewoners negatief bejegend.

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgde voornemenprocedure, de bestreden besluiten genomen. Deze besluiten strekken tot weigering eisers de onderhavige verblijfsvergunningen te verlenen. Verweerder heeft daarbij toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden besluiten in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kunnen doorstaan.

2.4 Eisers hebben in beroep aangevoerd dat verweerder hen ten onrechte een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd heeft onthouden. Eisers hebben opgemerkt dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat hun asiëlrelaas ongeloofwaardig is door te verwijzen naar de in de twee individuele ambtsberichten neergelegde onderzoeksresultaten. Eisers hebben aangevoerd dat de ambtsberichten onjuiste en tegenstrijdige informatie bevatten. De lokale verkiezingen in Wit-Rusland hebben plaatsgevonden op 2 maart 2003. Enerzijds zou eiser zijn lidmaatschap van de UCP in 2001 hebben opgezegd en zou hij niet opnieuw lid zijn geworden en anderzijds zou hij de lokale verkiezingen in 2003 als lid van de UCP voor de campagne van actief zijn geweest. Tevens hebben eisers aangevoerd dat zij met het overgelegde protocol nummer 6 van de op 19 april 2005 gehouden vergadering van de UCP te en met de brief van de heer van 21 april 2005 hebben aangetoond dat de onderzoeksresultaten van de beide individuele ambtsberichten op punten onjuist zijn, dat de ambtsberichten op onzorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen en verweerder hetgeen uit beide documenten blijkt onvoldoende gemotiveerd heeft weerlegd. Ten aanzien van de opmerking dat bij terugkeer van eiser naar Wit-Rusland dit zal leiden tot grote problemen en tot represailles wordt door eiser opgemerkt dat de heer in zijn brief aan verweerder van 21 april 2005 het voorstel heeft gedaan verweerder te verzoeken eiser als politiek vluchteling toe te laten. Eisers hebben derhalve met deze beide documenten aangetoond dat het standpunt van verweerder dat de door het Ministerie van Buitenlandse Zaken geraadpleegde leden van de UCP niets weten van de problemen die eiser vanwege zijn activiteiten voor de UCP met de Belarussische autoriteiten zou hebben ondervonden, onjuist is. De heer en de raad van de UCP te zouden immers aan dit beleid geen uitvoering geven als eiser vanwege zijn activiteiten voor de UCP geen problemen van de zijde van de autoriteiten zou hebben ondervonden.

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Volgens artikel 29, eerste lid, Vw 2000, voor zover hier van belang, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a die verdragsvluchteling is;
- b die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2.6 De rechtbank stelt allereerst vast dat de gronden van het beroep niet zien op het door verweerder ingenomen standpunt aangaande de door eisers gestelde problemen vanwege hun religieuze overtuiging. Het geschil beperkt zich derhalve tot de beoordeling van verweerder van eisers relaas voor zover zij daarin hebben gesteld problemen te hebben ondervonden vanwege het lidmaatschap en de politieke activiteiten van eiser voor de UCP.

2.7 Volgens artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Het is dus in beginsel aan eisers om aannemelijk te maken dat hun aanvragen zijn gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf of in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.8 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eisers, voor zover het ziet op de door hen naar voren gebrachte problemen vanwege het lidmaatschap en de politieke activiteiten van eiser voor de UCP, op essentiële onderdelen ongeloofwaardig is. Verweerder heeft dit standpunt met name gebaseerd op voornoemde individuele ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 24 februari 2005 en 9 februari 2006. In deze ambtsberichten is, kort samengevat, neergelegd dat eiser zijn lidmaatschap van de UCP per november 2001 heeft opgezegd en sindsdien niet opnieuw lid is geworden, dat eiser, hoewel hij wel lid was van de staf van de afgevaardigde geen hoofd van haar verkiezingscampagne was en dat de UCP niet bekend is met de door eiser genoemde bedreigingen en om die reden ook geen brieven heeft gestuurd of andere acties heeft ondernomen om voor eiser en voor andere partijleden bescherming af te dwingen.

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder mits het op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie verschaft, zo mogelijk onder aanduiding van de bronnen waaraan deze is ontleend. Dit geldt evenzeer voor een individueel ambtsbericht. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

Eisers hebben zich op het standpunt gesteld dat de vorengenoemde ambtsberichten onjuiste informatie bevatten. Ter onderbouwing van dit standpunt hebben eisers een tweetal documenten overgelegd. Eisers hebben verwezen naar het overgelegde protocol nummer 6 van de op 19 april 2005 gehouden zitting van de Stadsraad van de UCP te , waaruit blijkt dat het aanwezige lid van het Centrale Partijcomité, Lebedeva S.V. het voorstel heeft gedaan om verweerder te verzoeken eiser als politiek vluchteling toe te laten aanzien zijn terugkeer naar Wit-Rusland tot grote problemen en represailles zal leiden. Tevens hebben eisers verwezen naar de brief van 21 april 2005 van , voorzitter van de UCP-afdeling te , waarin hij uitvoering geeft aan het door unaniem aangenomen voorstel. De heer heeft voorts in laatstgenoemd schrijven het lidmaatschap van eiser van de UCP sinds 1995 bevestigd alsmede zijn deelname aan de door de oppositie georganiseerde massale activiteiten waarvoor eiser meerdere malen aan de represailles door de politie en justitie, hoofdzakelijk geldboetes en aanhoudingen, is blootgesteld en zijn deelname aan de verkiezingscampagne tijdens de presidentsverkiezingen van 2001 en bij de lokale verkiezingen.

De rechtbank overweegt ten aanzien van het voorgaande als volgt. In de door eisers overgelegde documenten heeft verweerder geen concrete aanknopingspunten hoeven zien om te twijfelen aan de juistheid dan wel volledigheid van de onderzoeksresultaten, als neergelegd in de individuele ambtsberichten van 24 februari 2005 en 9 februari 2006. Daartoe acht de rechtbank van belang dat, anders dan eiser heeft verklaard, gebleken is dat eiser zijn lidmaatschap van de UCP in november 2001 heeft opgezegd. Dat eiser nadien nog actief is geweest voor de partij, zoals door eiser is betoogd, maakt het vorenstaande niet anders, nu dit ook uit voornoemde ambtsberichten blijkt. Bovendien heeft eiser niet anderszins aangetoond dat hij na november 2001 nog lid was van de UCP. Voorts was eiser blijkens die ambtsberichten, anders dan eiser heeft betoogd, geen hoofd van de verkiezingscampagne van de afgevaardigde , maar was hij lid van haar staf. Gelet op de aan de individuele ambtsberichten ten grondslagliggende stukken is de rechtbank van oordeel dat deze conclusie wordt gedragen door het verrichte onderzoek. Voor zover eiser heeft betoogd dat uit de brief, die ziet op de vergadering van 19 april 2005, zou blijken dat terugkeer van eisers naar Wit-Rusland tot grote problemen en represailles zal leiden overweegt de rechtbank dat dit standpunt in die brief niet is gemotiveerd noch anderszins nader is onderbouwd. Dit klemmt te meer nu uit de individuele ambtsberichten voorts is gebleken dat de UCP niet bekend is met de door eisers genoemde bedreigingen en om die reden, anders dan eisers hebben betoogd, ook geen brieven zijn gestuurd of andere acties zijn ondernomen om voor eisers en voor andere partijleden bescherming af te dwingen.

De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat met voormelde brieven geen sprake is van concrete feiten of omstandigheden op grond waarvan getwijfeld moet worden aan de juistheid dan wel volledigheid van de twee individuele ambtsberichten. Verweerder heeft aldus voornoemde ambtsberichten bij zijn beoordeling mogen betrekken en heeft op basis daarvan mogen concluderen dat eiser op essentiële onderdelen van zijn asielrelaas ongeloofwaardig heeft verklaard. Derhalve heeft verweerder aan de verklaringen omtrent zijn problemen geen geloof hoeven hechten en een inhoudelijke beoordeling van het relaas achterwege mogen laten. Nu het asielrelaas van eiseres een van eiser afhankelijk karakter heeft, heeft verweerder ook in het geval van eiseres het standpunt mogen innemen dat haar asielrelaas op essentiële onderdelen ongeloofwaardig kan worden geacht en heeft verweerder aan de gestelde problemen voorbij mogen gaan.

Reg.nr(s): AWB 06/32299 en AWB 06/32301

blad 6

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder aan eisers derhalve terecht een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 onthouden.

2.9 Op grond van het voorgaande zullen de beroepen ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M.L. Weerkamp en in het openbaar uitgesproken op 4 april 2007, in tegenwoordigheid van F.M.C. Ronde, griffier.

Rechtsmiddelenclausule

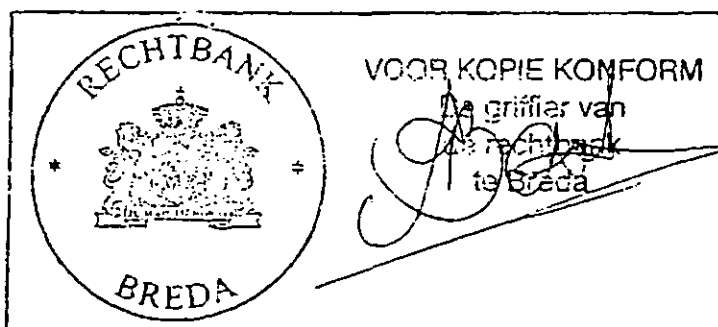
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

04 APR. 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2614	B - 1 MEI 2007
ZAAKNR.	3089
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Van den Toorn c.s. Advocaten

Postbus 124, 4920 AC Made

Tel.nr. : 0162 - 68 39 50

Faxnr. : 0162 - 68 02 91

FAXBERICHT

Van : mr S.A.M. Fikken

Bestemd voor : Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Faxnummer : 070 - 365 13 80

Datum : 1 mei 2007

Aantal pagina's: 12 (inclusief deze pagina)

Hoger beroepschrift in asielzaak

Appellanten zijn: geboren op en
geboren op , beiden van
Belarussische nationaliteit.

Appellanten verblijven met hun minderjarige kinderen
geboren op en geboren op
, in het asielzoekerscentrum te (7433 RB) Schalkhaar, gemeente
Deventer, aan de Frieswijkerweg 2 en hebben ten deze uitdrukkelijk
domicilie gekozen te Made, gemeente Drimmelen, aan de Godfried
Schalckenstraat 33, ten kantore van de advocaat en procureur mr S.A.M.
Fikken, die door appellanten bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen
van het onderhavige hoger beroep en bepaaldelijk is gevolmachtigd ten deze
als gemachtigde voor hen op te treden.

Verweerder is de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie.

Appellanten stellen hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda d.d. 4 april 2007, waarbij het
beroep van appellanten, ingesteld tegen de besluiten van verweerder van 6
juni 2006, ongegrond zijn verklaard. Appellanten leggen hierbij een afschrift

van deze onder AWB-nummers 06/32299 en 06/32301 gegeven uitspraak over.

Appellanten kunnen zich met de in de bestreden uitspraak gegeven beslissing tot ongegrondverklaring van hun beroepen niet verenigen en voeren daartegen de navolgende grief aan.

Grief

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.8 van de bestreden uitspraak geoordeeld dat in het door appellanten overgelegde protocol nummer 6 van de op 19 april 2005 gehouden zitting van de Stadsraad van de UCP te en in de door appellanten overgelegde brief van 21 april 2005 van voorzitter van de UCP-afdeling te verweerder geen concrete aanknopingspunten heeft hoeven zien om te twijfelen aan de juistheid dan wel volledigheid van de onderzoeksresultaten, als neergelegd in de individuele ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 24 februari 2005 (DPV/AM-U040818.0351/864574) en 9 februari 2006 (DPV/AM-U040818.0351/864574/2).

De rechtbank miskent dat appellanten met het bij hun zienswijze overgelegd hebben van voormeld protocol nummer 6 en de brief van van 21 april 2005 hebben aangetoond dat er concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de in de voormelde individuele ambtsberichten neergelegde informatie.

Toelichting

Verweerder heeft zich op grond van de in de individuele ambtsberichten van 24 februari 2005 en 9 februari 2006 neergelegde informatie op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van appellanten op essentiële punten ongeloofwaardig is en om die reden hun aanvragen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd niet inhoudelijk aan de toelatingsgronden getoetst.

Ten deze van belang is dat verweerder dit standpunt baseert op het gegeven dat het asielrelaas van appellant met betrekking tot zijn lidmaatschap van de UCP, de door hem vervulde rol bij de in Wit-Rusland op 2 maart 2003

gehouden plaatselijke verkiezingen en de door hem van de zijde van de Belarussische autoriteiten ondervonden problemen vanwege zijn activiteiten voor de UCP niet strookt met hetgeen daarover in de individuele ambtsberichten wordt vermeld.

Blijkens de in de ambtsberichten neergelegde onderzoeksresultaten zou appellant, in tegenstelling tot en in afwijking van hetgeen hij dienaangaande bij zijn nader gehoor heeft verklaard, zijn lidmaatschap van de UCP in 2001 hebben opgezegd, nadien niet opnieuw lid van de UCP zijn geworden, geen leiding hebben gegeven aan de campagne van de UCP-afgevaardigde bij de in 2003 gehouden plaatselijke verkiezingen en heeft hij vanwege zijn activiteiten voor de UCP geen problemen van de Belarussische autoriteiten ondervonden.

Appellanten stellen zich op het standpunt dat zij met het overgelegd hebben van voormeld protocol nummer 6 van de op 19 april 2005 gehouden zitting van de Stadsraad van de UCP en de brief van voorzitter van de UCP-afdeling te van 21 april 2005 gemotiveerd de juistheid van deze in de ambtsberichten neergelegde onderzoeksresultaten hebben betwist dan wel dat deze documenten, waarvan vaststaat dat ze authentiek zijn, voldoende zwaarwegend zijn voor het oordeel dat sprake is van het bestaan van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de onderzoeksresultaten.

De rechtbank miskent dat het ambtsbericht van 9 februari 2006 vermeldt dat de vergadering van Stadsraad van de UCP te op 19 april 2005 daadwerkelijk heeft plaatsgevonden en dat hetgeen in het protocol van deze vergadering is opgetekend juist is. De Stadsraad spreekt hierin onomwonden haar verbijstering uit over de – reeds in het ambtsbericht van 24 februari 2005 neergelegde – informatie dat appellant geen lid meer van de UCP zou zijn en wijt dit aan incompetentie van degenen die hierover door de Minister van Buitenlandse Zaken zijn geraadpleegd. Ook voorzitter bevestigt in zijn brief van 21 april 2005 dat appellant sinds 1995 lid van de UCP is.

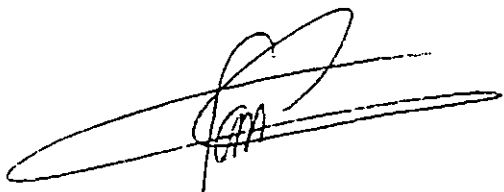
Voorts bevestigt Koertoev dat appellant vanwege zijn activiteiten voor de UCP aan vervolging van de zijde van de Belarussische autoriteiten heeft blootgestaan en dat hij leiding heeft gegeven aan de campagne van de UCP-afgevaardigde _____ bij de in 2003 gehouden plaatselijke verkiezingen. Voor wat betreft dit laatste heeft de rechtbank ten onrechte geen rekening gehouden met de door appellanten bij hun aanvraag overgelegde door het hoofd van de kiescommissie op 11 februari 2003 afgegeven autorisatie/machtiging waarin wordt gecertificeerd dat appellant bevoegd is om _____ tijdens de plaatselijke verkiezingen van 2 maart 2003 te vertegenwoordigen. De bevoegdheid om _____ te vertegenwoordigen duidt op, en bevestigt de leidinggevende functie van appellant in haar verkiezingscampagne. Ter illustratie verwijzen appellanten naar de bij hun aanvraag overgelegde door het Centrale verkiezingscomité van Wit-Rusland overgelegde autorisatie van 15 juni 2001 waarin is gecertificeerd dat appellant (slechts) lid is van het verkiezingscomité van de UCP-kandidaat _____ tijdens de presidentsverkiezingen van 9 september 2001.

Appellanten zijn niet bekend met, en hebben geen inzage verkregen in de door de Minister van Buitenlandse Zaken in Wit-Rusland geraadpleegde bronnen. Gezien echter de inhoud van het overgelegde protocol van de op 19 april 2005 gehouden vergadering van de Stadsraad van de UCP en de inhoud van de brief van _____ van 21 april 2005, kunnen appellanten niet anders concluderen dan dat de in het kader van de ambtsberichten van 24 februari 2005 en 9 februari 2006 als bron geraadpleegde personen niet objectief verifieerbare informatie hebben verstrekt doordat men terzake niet deskundig is en/of niet beschikt over de juiste gegevens aangaande het UCP-lidmaatschap van appellant, zijn functie bij de locale verkiezingen in maart 2003 en zijn van de zijde van de autoriteiten ondervonden problemen vanwege zijn voor de UCP verrichte activiteiten. Het had uit oogpunt van zorgvuldigheid en gelet de op verweerder rustende onderzoeksplicht op de weg van verweerder behoren en dienen ook _____ in diens hoedanigheid van voorzitter van de UCP-afdeling te _____ als bron te doen raadplegen.

Appellanten merken overigen op dat inmiddels ook Wit-Rusland is ontvlucht en in het Verenigd Koninkrijk als vluchteling is toegelaten. De gemachtigde verwijst naar de hierbij over te leggen brief van appellant d.d. 26 april 2007.

Weshalve: appellanten zich wenden tot Uw Afdeling met het verzoek bij de ten deze te geven uitspraak:

- a. de bestreden uitspraak van 4 april 2007 te vernietigen;
- b. de door appellanten in eerste aanleg ingestelde beroepen tegen de besluiten van verweerder van 6 juni 2006 alsnog gegrond te verklaren;
- c. verweerder te veroordelen in de proceskosten van het beroep en het onderhavige hoger beroep.

Gemachtigde

Bijlagen:

- afschrift bestreden uitspraak d.d. 04-04-2007;
- afschrift brief appellant d.d. 26-04-2007.